

Onsdagen den 14 december 2016

P8_TA(2016)0504

GJP-verktyg för att minska prisvolatiliteten på jordbruksmarknader**Europaparlamentets resolution av den 14 december 2016 om GJP-verktyg för att minska prisvolatiliteten på jordbruksmarknader (2016/2034(INI))**

(2018/C 238/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådet förordningar (EU) nr 1305/2013, (EU) nr 1306/2013, (EU) nr 1307/2013 och (EU) nr 1308/2013 som fastställer EU:s gemensamma jordbrukspolitik,
- med beaktande av den studie från mars 2016 som har utarbetats för Europaparlamentets utskott för jordbruk och landsbygdens utveckling om en lägesöversikt på nationell nivå och EU-nivå över de riskhanteringsverktyg som medlemsstaterna har tagit i bruk under perioden 2014–2020,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling och yttrandet från budgetutskottet (A8-0339/2016), och av följande skäl:
  - A. Jordbruksmarknaderna har alltid kännetecknats av instabilitet och prisvolatilitet, och under de senaste åren har dessa, till följd av snabbt på varandra följande störningar i efterfrågan, utbud och priser, blivit ett strukturellt drag i jordbruket, både på europeisk och global nivå.
  - B. Jordbruket måste svara på den stora utmaning som den globala befolkningstillväxten orsakar, samtidigt som en stor del av jordens befolkning ännu idag lider av undernäring, och jordbruksmarknadernas stora volatilitet avseende produktionsvariationer och skillnader mellan utbud och efterfrågan kommer att fortsätta att öka.
  - C. Klimatförändringarna och skadegörarna inom jordbruket har negativa konsekvenser för produktionsvolymerna inom jordbruket, och yttringar av klimatförändringar, såsom torka och översvämning, bidrar till prisvolatiliteten.
  - D. Makroekonomiska förhållanden kan spela en avgörande roll för prisvolatiliteten, bl.a. strukturella faktorer såsom växelkurser, priserna på energi och gödselmedel, räntesatser och spekulation på jordbruksmarknaderna.
  - E. Utanför Europeiska unionen bedriver de stora aktörerna på den globala jordbruksmarknaden en politik som syftar till att dämpa volatiliteten, och åtaganden har gjorts i detta syfte när det gäller hållbar utveckling inom ramen för G20-jordbruk om att agera för att bekämpa de negativa effekter som en alltför stor volatilitet i priserna för jordbruksråvaror har på livsmedelstryggheten.
  - F. Varje region i världen har sina egna produktionsmodeller och olika åtgärder när det gäller miljö och djurskydd, och dessa kan få allvarliga konsekvenser för produktionskostnaderna. Samtidigt borde europeiska jordbrukare kunna konkurrera på världsmarknaden.
  - G. Politiska beslut, såsom införandet av handelsembargon, kan förstärka prisvolatiliteten på jordbruksprodukter.
  - H. Europeiska unionen saknar för närvarande ett riktigt säkerhetsnät för att dämpa marknadsvolatiliteten, vilket inverkar mycket hämmande på jordbrukarnas motivation att upprätthålla verksamhet på gemenskapens territorium.

Onsdagen den 14 december 2016

- I. Öppnandet av marknaderna och de val som ledde till globaliseringen av ekonomin under de senaste årtiondena, särskilt under påverkan av WTO-avtalen eller bilaterala handelsavtal, har lett till mer flexibla marknader men har också bidragit till att förstärka prisvolatiliteten inom jordbruket.
- J. Produktionskostnaderna och jordbrukarnas skuldsättning har fortsatt att öka, och mellan 2005 och 2010 försvann 2,4 miljoner jordbruksföretag i EU, vilket resulterade i en förlust av ett stort antal arbetstillfällen på landsbygden.
- K. Jordbruksmarknaderna i bemärkelsen av mötesplats mellan utbud och efterfrågan är instabila till sin natur, och ekonomiska aktörers deltagande tenderar att förstärka denna instabilitet. Dessutom har den globala efterfrågan på livsmedel och utbudet av jordbruksprodukter begränsad elasticitet. Dessa faktorer bidrar till att förstärka den effekt som verkliga eller förmodade obalanser har på marknadsaktörerna, med ibland dramatiska konsekvenser för priserna på jordbruksprodukter.
- L. Finansialiseringen av världsekonomin och den spekulation som följer kan påverka jordbruksmarknaderna och bidra till en allt större marknadsobalans och prisvolatilitet när jordbruksråvarorna helt enkelt används som finansiella tillgångar. De fruktansvärda hungerkravallerna 2008 visar att denna överdrivna finansialisering kan vara förödande och etiskt oförsvarbar när den hotar livsmedelsförsörjningen för världens mest undernärda och fattiga människor.
- M. EU har ett ansvar för tryggad livsmedelsförsörjning i Europa och för den europeiska jordbrukarens och trädgårdsodlarens konkurrenskraft på världsmarknaden.
- N. Jordbrukssektorn och den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin är viktiga för EU:s ekonomi och kan bidra till en hållbar tillväxt.
- O. Prisvolatiliteten ger upphov till stor osäkerhet bland producenter och konsumenter. Om priserna är låga ser producenterna sina inkomster, sin förmåga att investera och därmed verksamhetens långsiktiga hållbarhet hotade, medan konsumenternas möjligheter att äta och få tillgång till basvaror kan äventyras av höga livsmedelspriser, vilket leder till krissituationer.
- P. Prisvolatiliteten är skadlig för jordbrukssektorn och den jordbruksbaserade livsmedelssektorn. Detta inverkar negativt på investeringar, tillväxt och sysselsättning, och kan också vara skadligt för konsumenternas tillgång till livsmedel, en tryggad livsmedelsförsörjning och den gemensamma jordbrukspolitikens funktion.
- Q. Prisvolatiliteten påverkar jordbrukarnas kapacitet att investera och skapa sysselsättning, vilket avskräcker från modernisering, innovation, nya aktörer och generationsskifte.
- R. Hållbart jordbruk som en källa till högkvalitativa livsmedel kan bara säkerställas om jordbrukarna får rimliga priser "fritt gård" som täcker alla omkostnader för en hållbar produktion.
- S. Mot bakgrund av den "digitala revolutionen" kan en större transparens på de europeiska marknaderna och snabb tillgång till information bland andra verktyg bidra till att begränsa marknads- och prisvolatiliteten genom att ekonomiska aktörer ges bättre och mer objektivt tillträde till utvecklingen på olika jordbruksmarknader och bidra till ett bättre skydd av jordbrukarnas inkomster och bromsa den spekulationsinriktade marknadsaktiviteten.
- T. Inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikens, som reviderades 2013, ingår verktyg för riskhantering för landsbygdsutvecklingspolitiken, och endast 2 procent av budgeten för den andra pelaren och 0,4 procent av budgeten för den gemensamma jordbrukspolitikens anslås för närvarande till dessa instrument.

Den nuvarande situationen och aktuella mål

1. Europaparlamentet anser att jordbrukarna i allt högre grad kommer att utsättas för prisvolatilitet p.g.a. olika orsaker, såsom jordbruksmarknadernas instabilitet och ofullkomlighet, globalisering och vidareutveckling, större variation i utbud på grund av instabila klimatförhållanden, ökade hälsorisker och en skör livsmedelsförsörjningsbalans.

Onsdagen den 14 december 2016

2. Europaparlamentet bedömer att det behövs en mer kraftfull och konsekvent politik med lämpliga verktyg för att säkerställa en mångfunktionell och hållbar jordbruksproduktion på EU-nivå och nationell nivå i hela unionen, och rättvisa och lönsamma priser, genom att minska de negativa effekterna för de aktörer som är mest utsatta särskilt för prisvolatilitet.
3. Europaparlamentet konstaterar att inte alla jordbrukssystem i lika hög grad utsätts för prisvolatilitet och att den offentliga politikens verktyg och de begränsningsstrategier som de berörda aktörerna följer måste anpassas till varje sektor och till verkliga, pågående och framtida risker för jordbrukarna.
4. Europaparlamentet noterar att medan EU minskar sitt strategiska stöd till jordbruket anslår dess konkurrenter på världsmarknaden, särskilt Förenta staterna, Brasilien och Kina, mycket betydande och växande offentliga medel för att utveckla nya riskhanteringsstrategier för att erbjuda verktyg för att skydda sina jordbrukare mot effekterna av prisvolatilitet.
5. Europaparlamentet påpekar att EU är den enda jordbruksaktören som baserar sin jordbrukspolitik på stöd som är frikopplat från produktionen, samtidigt som man under flera år har fortsatt att avveckla sitt strategiska stöd till jordbruket.
6. Europaparlamentet konstaterar att Förenta staterna i sin jordbrukslag från 2014 har utformat specifika försäkringssystem för olika jordbrukssektorer.
7. Europaparlamentet erinrar om att den gemensamma jordbrukspolitiken ständigt har förändrats under de senaste årtiondena, medan dess främsta mål, nämligen att tillförsäkra jordbrukarna en skälig levnadsstandard och en stabil och säker livsmedelsförsörjning till överkomligt pris för konsumenterna, fortfarande gäller.
8. Europaparlamentet betonar i detta avseende att en gemensam EU-politik är viktig för denna sektor som ansvarar för att säkerställa en tryggad livsmedelsförsörjning och livsmedelssäkerhet, och som spelar en avgörande roll i användningen av naturresurser och en hållbar ekonomisk och miljömässig utveckling av landsbygdsområden.
9. Europaparlamentet understryker vikten av att utnyttja synergieffekter mellan den gemensamma jordbrukspolitiken och EU:s andra politikområden.
10. Europaparlamentet noterar att de senaste reformerna av den gemensamma jordbrukspolitiken nästan helt och hållet har frikopplat direktstödet från produktionen, fortsatt processen för att uppnå konvergens ifråga om direktstöden och i större utsträckning införlivat samhällliga och framför allt miljömässiga överväganden.
11. Europaparlamentet noterar med oro att den gemensamma jordbrukspolitiken resurser har minskat genom åren, särskilt resurserna för åtgärder inom ramen för den samlade marknadsordningen, som öppnar för en åternationalisering av den gemensamma jordbrukspolitiken och som undergräver rättvisa förutsättningar och likvärdiga villkor på EU:s inre marknad.
12. Europaparlamentet betonar att EU-jordbrukarnas genomsnittliga årsinkomster har stagnerat eller t.o.m. minskat under de senaste tio åren medan produktionskostnaderna har fortsatt att stiga. Detta har lett till att antalet jordbruksföretag har minskat avsevärt, och ett stort antal arbetstillfällen riskerar att försvinna från landsbygden.
13. Europaparlamentet anser att kommissionen bör använda hela det ekonomiska utrymme som står till dess förfogande inom den samlade marknadsordningen.
14. Europaparlamentet beklagar det mycket långsamma genomförandet av den samlade marknadsordningens verktyg för att minska de negativa effekterna av prisvolatilitet och hantera marknadsstörningar.
15. Europaparlamentet påpekar att de flesta riskhanteringsverktyg, gemensamma fonder, verktyg för inkomststabilisering och försäkringar inom ramen för landsbygdsutvecklingsprogrammen genomförs på ett sätt som inte är enhetligt och med begränsade budgetmedel.
16. Europaparlamentet rekommenderar därför att de nuvarande åtgärderna i den andra pelaren ska stärkas för att öka det europeiska jordbrukets konkurrenskraft och för att involvera producentorganisationerna närmare i genomförandeprocessen.

Onsdagen den 14 december 2016

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en djupanalys både av orsakerna till varför de verktyg som finns tillgängliga i den andra pelaren i den gemensamma jordbrukspolitiken används i så liten utsträckning, och orsakerna till det otillfredsställande genomförandet av den samlade marknadsordningen, i syfte att se över de berörda bestämmelserna i enlighet med detta.
18. Europaparlamentet understryker vikten av att bibehålla de frikopplade direktstöden under den nuvarande gemensamma jordbrukspolitiken tillsammans med systemet för enhetlig arealersättning, vilka utgör kompensation för offentliga tjänster och är en viktig del när det gäller att säkerställa jordbrukarnas inkomster och ge dem en viss grad av finansiell stabilitet.
19. Europaparlamentet betonar dock att den nuvarande gemensamma jordbrukspolitiken, som saknar lämpliga och effektiva verktyg, varken har hanterat den ökande volatiliteten på jordbruksmarknaderna korrekt eller låtit jordbrukarna reagera på marknads signaler eller utveckla lösningar för att hantera prisutvecklingen.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta brådskande åtgärder för att stödja jordbrukssektorn i de yttersta randområdena, bergsområden och mindre gynnade regioner, där kostnaderna för produktion, skörd och saluföring av jordbruksprodukter utanför de områden där de producerades är mycket högre än i andra områden, och för att erbjuda särskilda indikatorer för att aktivera säkerhetsnätsåtgärderna för jordbruksmarknaderna i dessa områden.
21. Europaparlamentet anser att självförsörjning och tryggad livsmedelsförsörjning inom EU, liksom utveckling av en konkurrenskraftig och hållbar jordbrukssektor i hela unionen som svarar mot invånarnas behov, även i fortsättningen bör vara den gemensamma jordbrukspolitikens strategiska mål, medan en skälig levnadsstandard för jordbrukare måste garanteras snarast.
22. Europaparlamentet anser att en hållbar jordbruksproduktion inte kan existera utan europeiska jordbrukare, som kontinuerligt utsätts för prisvolatilitet och som är mycket beroende av stabila marknader och priser, liksom tillräcklig offentlig finansiering och offentliga åtgärder för att upprätthålla jordbruksföretagens och familj jordbrukens konkurrenskraft.
23. Europaparlamentet understryker i detta sammanhang den viktiga roll som unga jordbrukare och nya jordbrukare spelar i säkerställandet av det europeiska jordbrukets framtid.

Förslag*Organisation inom sektorerna och avtalssystem*

24. Europaparlamentet anser att primärproducenterna är den svagaste länken i livsmedelskedjan, i synnerhet med tanke på den allt mer koncentrerade och stora detaljhandelssektorn på både europeisk och nationell nivå, och de bör ha rätt att gå samman i organ, t.ex. kooperativ och producentorganisationer eller i sina egna sammanslutningar eller branschorganisationer.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att underlätta införandet av avtalssystem genom att anpassa EU:s konkurrenspolitik till jordbrukssektorns särskilda behov i enlighet med artikel 42 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), med enhetliga regler och ett enhetligt genomförande i alla medlemsstater. Parlamentet anser att målen för den gemensamma jordbrukspolitiken även i fortsättningen måste ha företräde framför konkurrensreglerna och att alla initiativ för att bättre anpassa konkurrenslagstiftningen till särdragen inom jordbrukssektorn bör baseras på förordningen om en samlad marknadsordning.
26. Europaparlamentet betonar att producenternas förhandlingsposition i livsmedelskedjan bör stärkas, genom standardavtal som är transparenta, balanserade och kollektivt framförhandlade, för att jordbrukarna ska ha möjlighet att motverka otillbörliga affärsmetoder, stärka sin konkurrenskraft, förbättra sin inkomststabilitet, skapa mervärde och investera i innovation.
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anta ett EU-regelverk om förbud mot affärsmetoder inom livsmedelsförsörjningskedjan som kan skapa prisvolatilitet på jordbruksmarknaderna.
28. Europaparlamentet understryker att dessa avtal bör ha tillräcklig varaktighet och bör fastställa priset, betalningsfristerna och de övriga villkoren för tillhandahållandet av jordbruksprodukterna.
29. Europaparlamentet konstaterar att jordbrukarna i de olika jordbrukssektorerna bör ha möjlighet att förhandla kollektivt om avtalsvillkor via producentorganisationer som är ungefär lika stora som de industri- eller distributionskoncerner som de förhandlar med.

Onsdagen den 14 december 2016

30. Europaparlamentet påpekar att potentialen hos integrerade leveranskedjeavtal med längre varaktighet, terminsavtal, avtal med fast marginal och möjligheten att binda priser som återspeglar produktionskostnaderna för en fastställd tidsperiod skulle kunna ge producenterna ett verktyg för att hantera volatilitetens effekter på deras marginaler.
31. Europaparlamentet anser att det bör vara möjligt att utnyttja nya instrument i avtalsförbindelser och att det också måste finnas system för medling i samband med avtalstvister.
32. Europaparlamentet konstaterar att branschorganisationerna gynnar förtroendet och dialogen mellan olika aktörer (producenter, bearbetningsföretag och återförsäljare) och underlättar det mervärde som skapas genom gemensamma initiativ som hjälper jordbrukarna att förstå marknaderna och produktionen bättre, främjar god praxis och insyn på marknaderna, gör prognoser om produktionspotential, bidrar till en bättre utbudsstyrning och utarbetar standardavtal som är förenliga med unionslagstiftningen.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppmontra branschorganisationer på europeisk nivå att gemensamt försvara producenterna inom de sektorer som är mest inriktade på gränsöverskridande marknader, såsom frukt- och grönsakssektorn.
34. Europaparlamentet erkänner de ansträngningar som gjorts av de europeiska kooperativen för att sammanföra och underlätta för jordbrukarna att förbättra sin ställning i värdekedjan, och anser att det är nödvändigt att uppmontra dem att spela en större roll i jordbrukssektorn, och således lindra konsekvenserna av en alltför stor marknadsvolatilitet.

Riskhanteringsverktyg

35. Europaparlamentet rekommenderar att man ytterligare utvecklar verktygen för riskhantering på områdena för klimat, hälsa och ekonomi, och särskilt olika typer av riskförsäkring för jordbruksproduktion, verktyg för inkomststabilisering, mekanismer för individuella medel och gemensamma fonder i en marknadsinriktad gemensam jordbrukspolitik för att begränsa konsekvenserna av prisvolatilitet och uppmontra till framåtblickande jordbruksdrift.
36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna och att utveckla nya verktyg, som inte endast är rättvisa, effektiva och reaktiva utan även prismässigt överkomliga och tillgängliga för jordbrukare, för att förhindra och hantera risker i samband med prisvolatilitet och således lägga grunden för diskussionen om framtida reformer av den gemensamma jordbrukspolitiken.
37. Europaparlamentet betonar att sådana verktyg som kommer tillsammans med systemet med direktstöd måste förses med tillräckliga resurser för att göra jordbruket mer motståndskraftigt samtidigt som de minskar behovet av krishantering i efterhand.
38. Europaparlamentet anser att sektoriellt förvaltade gemensamma fonder, som inrättats på initiativ av jordbrukarna, i viss utsträckning kan stabilisera jordbrukarnas inkomster när vinstmarginalerna på deras produkter varierar.
39. Europaparlamentet anser vidare att dessa gemensamma fonder inte bör ersätta det stöd som unionen tillhandahåller och bör kombineras med nationellt stöd.
40. Europaparlamentet uppmanar också kommissionen att ta initiativ genom att erbjuda incitament till inrättandet av sådana fonder, samtidigt som den säkerställer att varje framtida riskhanteringssystem måste vara förenligt med, och vid behov komplettera, försäkringssystem som antagits på nationell nivå av medlemsstaterna.
41. Europaparlamentet anser att prisvolatilitet också kan hanteras på nationell nivå, och uppmanar medlemsstaterna att beakta marknadsvolatiliteten i sina skatteregler genom att tillåta jordbrukarna att skapa mekanismer för individuella medel, vilka skulle kunna vara skattebefriade.
42. Europaparlamentet anser att jordbrukarna hör till de ekonomiskt mest sårbara aktörerna på marknaden, i synnerhet de som har investerat i att utveckla sina jordbruksföretag.
43. Europaparlamentet anser vidare att verktyg för den gemensamma jordbrukspolitiken, såsom effektivt stöd till kassaflödet eller system för buffertsparande, bör införas för att dynamiken i investeringarna inte ska störas.

Onsdagen den 14 december 2016

44. Europaparlamentet betonar att jordbruksföretagen endast har råd att förnya sig om investeringskostnaderna är låga och det finns en viss grad av tillgänglig likviditet. Parlamentet understryker i detta sammanhang att stabila inkomster är en förutsättning för att jordbrukare ska få lån.
45. Europaparlamentet noterar att banksektorns roll och insatser har en mycket kraftig inverkan på producenterna, och att den ökande graden av skuldsatta jordbruk utgör en ytterligare börda för branschen i tider av volatilitet.
46. Europaparlamentet betonar vikten av att jordbrukarna får bättre information om Europeiska investeringsbankens centrala roll i att stödja och utveckla landsbygdens ekonomi och hur de kan dra nytta av innovativa finansieringsinstrument.
47. Europaparlamentet anser att jordbrukarna och jordbrukarorganisationerna bör ges bättre information om jordbruksföretagens modernisering, hållbarhet och konkurrenskraft, samtidigt som man även tillhandahåller utbildning i riskhantering, marknadsdata, marginaler och volatilitet.
48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i ett nära samarbete med de nationella myndigheterna och sammanslutningarna av jordbrukare anta en upplysningsplan om vilka riskhanteringsverktyg det finns inom den andra pelaren i den gemensamma jordbrukspolitiken och i den samlade marknadsordningen.
49. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och de lokala myndigheterna att lägga större betoning på dessa aspekter i sina utbildnings- och yrkesutbildningsprogram på jordbruksområdet.
50. Europaparlamentet konstaterar att ett av de bästa sätten att stabilisera marknaderna och minska prisvolatiliteten är att säkerställa en bättre balans mellan utbud och efterfrågan.

Organ för övervakning av jordbruksmarknader och jordbrukspriser

51. Europaparlamentet anser att jordbruksmarknaderna måste vara transparenta, vilket framför allt kan åstadkommas genom att befintlig information om priser och kostnader offentliggörs snabbare och är lättillgänglig och användbar för samtliga intressenter i försörjningskedjan från produktion till distribution, vilket begränsar prisspekulation och prisvolatilitet.
52. Europaparlamentet noterar dock att pristransparens i sig inte kommer att bidra till att förbättra jordbruksföretagens motståndskraft mot prisvolatilitet eller lösa strukturella problem i marknadsorganisationen, till exempel obalans mellan utbud och efterfrågan.
53. Europaparlamentet uppmuntrar skapandet av en europeisk karta med information i realtid om tillgängligheten till jordbruksprodukter.
54. Europaparlamentet välkomnar ett ökat införande av ytterligare verktyg för marknadsövervakning inom andra sektorer.
55. Europaparlamentet betonar att kännedom om prisbildning och prisutveckling samt trender i utbud är viktigt för jordbrukarna när de förhandlar om avtal med alla andra intressenter.
56. Europaparlamentet rekommenderar att man inrättar europeiska organ för prisövervakning i hela kedjan, från producentpriset till det slutliga försäljningspriset, för att ta fram kontinuerlig segmentsspecifik analys av jordbruksmarknaderna.
57. Europaparlamentet rekommenderar att man involverar de ekonomiska intressenterna när man tillhandahåller aktuella och relevanta uppgifter om förändringar och kort- och långsiktiga prognoser en gång i månaden eller varannan månad, enligt de specifika behoven i den berörda sektorn.
58. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att tillhandahålla nödvändiga resurser för organen och göra det möjligt för dem att utfärda rekommendationer, och inte enbart övervaka störningar.

Verktyg för förebyggande och hantering av kriser

59. Europaparlamentet konstaterar att de traditionella krishanteringsverktygen i den gemensamma jordbrukspolitiken (offentlig intervention och privat lagring) inte är tillräckligt effektiva i en globaliserad ekonomi.

Onsdagen den 14 december 2016

60. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att utveckla kombinerbara och/eller kompletterande instrument i den offentliga och privata sektorn, tillsammans med en skräddarsydd, bindande mekanism för tidig varning för att säkerställa korrekt fungerande marknader och bekämpa marknadskriser.
61. Europaparlamentet anser att kommissionen bör använda alla verktyg som den redan förfogar över inom ramen för den samlade marknadsordningen för att bekämpa kriser.
62. Europaparlamentet beklagar att krisreserven har använts i så liten utsträckning, vilket främst beror på budgetregler, särskilt regeln om budgetens ettårighet, och på kommissionens befogenhet att fatta beslut om användningen av medel ur reserven.
63. Europaparlamentet efterlyser därför att krisreserven ska upprättas utanför GJP-budgeten och att den ska tjäna som en källa till finansiering av krishanteringsverktyg.
64. Europaparlamentet betraktar konjunkturdämpande åtgärder i kombination med riskhanteringsverktyg som verktyg för förebyggande och hantering av kriser, genom vilka EU kan ingripa på jordbruksmarknaderna i samband med kriser på grund av "force majeure" för att undvika betydande prissänkningar.
65. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en undersökning av hur man kan utveckla mekanismer för att förebygga och bekämpa kriser på grund av prisvolatilitet genom användning av konjunkturdämpande stöd, och att tillhandahålla en större flexibilitet i de årliga budgetarna inom de gränser som den fleråriga finansieringsramen sätter, för att beakta de konjunkturdämpande stöden.

o

o o

66. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
-